

**ИЗВЕШТАЈ О САМОВРЕДНОВАЊУ КВАЛИТЕТА РАДА
ПУ „ЉУБИЦА ВРЕБАЛОВ“ ПОЖАРЕВАЦ
У РАДНОЈ 2024/2025. ГОДИНИ**
Област самовредновања: ВАСПИТНО-ОБРАЗОВНИ РАД

Пожаревац, јун 2025. године

ЧЛАНОВИ ЦЕНТРАЛНОГ ТИМА ЗА САМОВРЕДНОВАЊЕ:

1. Јелена Стојчић Станковић – стр.сар.психолог, координатор тима
2. Славица Милановић – стр.сар.педагог
3. Ивана Марјановић – васпитач вртић „Мајски цвет“
4. Драгана Крстић Илијин – васпитач вртић „Пчелица“
5. Маријана Ђаловић – васпитач вртић „Лептирић“
6. Ивана Шућуровић – васпитач вртић „Даница Радосављевић“
7. Наташа Васић – васпитач вртић „Бамби“
8. Александра Миленковић – васпитач вртић „Душко Радовић“
9. Анкица Павловић – васпитач актив ППП
10. Оливера Поповић – васпитач вртић „Невен“
11. Бојана Рајковић – васпитач вртић „Бубамара“
12. Александра Татић – васпитач вртић „Полетарац“
13. Весна Симоновић – мед.сестра васпитач вртић „Сунашце“
14. Лидија Дукић – мед.сестра васпитач вртић „Мајски цвет“
15. Радмила Вукосављевић – мед.сестра васпитач вртић „Невен“
16. Блажица Чампар – васпитач вртић „Пчелица“
17. Марија Секулић – мед.сестра васпитач вртић „Бамби“
18. Марина Недељков – васпитач актив ППП
19. Александра Трајковић – представник родитеља

1. УВОД

Одлука о самовредновању области квалитета *Васпитно-образовни рад* донета је након консултација чланова тима, на последњем састанку претходне радне године уз уважавање закључака и увида о функционисању објеката, као и процене разумевања основних постулата реалног програма. Управо ови увиди као и чињеница да од почетка примене основа програма „Године узлета“ у нашој установи (септембар 2020. године) нисмо на овако систематичан начин евалуирали властити рад, навела нас је да у свим објектима област квалитета коју ћемо самовредновати буде управо област 1. ВАСПИТНО-ОБРАЗОВНИ РАД.

Наша установа спада у ред установа са дугом традицијом постојања (114. година), развијања програма васпитања и образовања, као и неговања вредности уважавања и грађења партнерских односа са локалном заједницом. Последњих година нашег рада можемо се похвалити унапређивањем професионалног јавног деловања установе и промоције ПВО у локалној заједници. Мрежу ПУ „Љубица Вребалов“ чини 11 објеката, од којих је један у градској општини Костолац и један у сеоском насељу Лучица. Објекти су пропорционално распоређени на читавој територији града Пожаревца, али су миграције становништва ка урбаном делу града и пословна ангажованост донеле већу заинтересованост родитеља ка вртићима „Бамби“ и „Пчелица“ који се налазе у градском језгру. Са друге стране, препознавање значаја боравка на отвореном и физичке активности чини атрактивним објекте који имају пространа и уређена дворишта и налазе се у ширем градском језгру „Лептирић“ и „Невен“ као и у удаљенијим насељима попут вртића „Даница Радосављевић“, „Душко Радовић“ и „Бубамара“. Ове године смо имали дванаест група у сеоским насељима које су реализовале програм припреме за полазак у школу у четворочасовном трајању. Ове групе за реализацију програма користе просторе сеоских основних школа. Такође, услед недостатка простора за пријем деце уписане за реализацију ППП у четворочасовном трајању у Костолцу користимо и простор истуреног одељења музичке школе за реализацију овог програма.

Програм ВО рада реализује 128 васпитача, 60 медицинских сестара васпитача, 6 стручних сарадника (1 педагог, 2 психолога, 3 логопеда), 1 дефектолог-васпитач, 6 сарадника – мед.сестара за превентивну здравствену заштиту и 1 сарадник за исхрану – нутрициониста. Захваљујући ентузијазму и професионализму практичара наша установа препознатљива је по реализацији посебних програма за децу која нису обухваћена системом ПВО и истраживањима праксе у реализацији стручних сарадника („Утицај фонетске гимнастике на превенцију артикулационих одступања код деце предшколског узраста“ и „Каковидимодете у години предполозак у школу – улога стручног сарадника у превазилажењу разлика у ставовима и грађењу заједничких вредности“) која су проистекла из увида стечених у ранијим циклусима самовредновања. Резултате ових истраживања, као и ефекте реализованих активности у пројектима, рад стручних актива и тимова, стручне дискусије, разговоре на формалним и неформалним састанцима, анализу педагошке документације на нивоу установе узели смо у обзир приликом сагледавања остварености стандарда за област која је била предмет самовредновања.

Мисија

Ми смо тим који у детету види аутентично и компетентно биће и ствара инспиративне и подстицајне услове за његово учење и развој уз учешће родитеља и локалне заједнице.

Визија

Нашу установу и вртиће видимо као средину у којој се граде односи поверења и уважавања за све учеснике у заједници која учи. Настојаћемо да посвећеношћу и професионализмом будемо препознатљиви како бисмо одговорили условима одрастања

2. МЕТОДОЛОГИЈА САМОВРЕДНОВАЊА

Вођени ранијом праксом изостанком ресурса за израду властитих инструмената у процесу самовредновања користили смо постојеће инструменте из „Водича за запослене у предшколским установама – Самовредновање у предшколским установама“. Неке од метода и техника које смо користили у прикупљању квантитативних и квалитативних података су: посматрање, анализа документације, фокус групе, консултовање са децом, примена упитника. При анализи прикупљених података вођено је рачуна о равномерној заступљености различитих извора (педагошка документација, подаци из интервјуа, чек-листи и упитника, подаци прикупљени применом инструмената фокус група са васпитачима и родитељима, као и посматрањем простора и односа). Трудиле смо се да у процес самовредновања укључимо и узмемо у обзир перспективе кључних актера живота и рада вртића – деца, родитељи, практичари (васпитачи, мед.сестре васпитачи, стручни сарадници).

2.1. Инструменти

Како је већ наведено у сврху прикупљања података коришћени су инструменти преузети из „Водича за самовредновање запослених у предшколским установама“ уз потребна прилагођавања када је у питању њихова примена код деце и родитеља.

1. Инструменти коришћени за прикупљање квантитативних података:

- чек-листе које су попуњавали парови васпитача и мед.сестара васпитача, након чега су организовани састанци на нивоу објекта како би заједничком анализом тврдњи дошли до бољег разумевања извора података и њихове релевантности;
- упитник за васпитаче и медицинске сестре васпитаче који нам је поред пружања неопходних података у извесној мери указао на потребу анализе нивоа самокритичности приликом процене властитог рада.

2. Инструменти коришћени за прикупљање квалитативних података:

- сет питања за фокус групу са васпитачима и медицинским сестрама васпитачима;
- сет прилагођених питања за фокус групу са родитељима;
- сет питања коришћен за интервју са стручним сарадницима свих профила (психолог, педагог, логопед, дефектолог-васпитач);
- консултовање са децом (прилагођен сет питања коришћен за интервју, цртежи, фотографије);
- резултати истраживања спроведених током радне године од стране стручних сарадника;
- преглед и анализа документације установе (Годишњи план рада установе и Развојни план установе - оствареност циљева постављених у склопу акционих планова Актива за развојно планирање на нивоу објекта, извештаји од реализацији хоризонталних размена између објекта наше установе, анализа педагошке документације практичара и сл.).

2.2. Узорак

У табели бр.1 може се видети величина узорка у односу на примењене инструменте и технике прикупљања података.

Табела бр.1. Структура узорка на нивоу установе

Инструмент / техника	Укупан број учесника
Чек-листе	183
Упитник	183
Фокус групе са васпитачима	172 (120 в.+52 м.с.в.)
Фокус групе са родитељима	235
Интервју са стручним сарадницима	7
Консултације са децом	230

Анализирајући узорак можемо рећи да је обухват практичара наведеним инструментима (чек-листе, упитник) 97%, док је учешће практичара у фокус групама нешто нижи 91%. Обухват родитеља је нешто већи од 10% укупног броја деце уписане на нивоу целе установе. Било нам је важно да на нивоу објекта равномерно узму учешће родитељи деце различитог узраста, односно да представници свих васпитних група буду подједнако заступљени. Сматрамо да је овај број родитеља максималан када су у питању наши капацитети за организовање фокус група на нивоу објекта, али можемо разматрати друге начине укључивања већег броја родитеља (анкете) у процес самовредновања. Консултације са децом су вршене током целе радне године и у највећој мери су укључена деце старијих и група у години пред полазак у школу. Перспективу деце смо у највећој мери представили подацима прикупљеним из интервјуа. Уочена је недовољна искоришћеност извора попут дечијих мапа, скица, тура кроз вртић, цртежа, фото и видео

снимака у целокупном процесу самовредновања из чега произилази потреба за даљим бављењем овом темом како бисмо добили већи проценат релевантних података употребљивих за унапређивање праксе (продубљивање разговора током интервјуа у трагању за „скривеним“ порукама, укључивање деце различитих узраста и коришћење различитих извора).

2.3. Изазови током спровођења процеса самовредновања

Процес самовредновања реализован је у складу са акционим плановима на нивоу објеката, који су пратили план рада тима за самовредновање на нивоу установе. Појединачним акционим плановима смо покушали да повећамо степен учешћа чланова тима (мини тимови за самовредновање на нивоу вртића), али и даље постоје неки објекти у којима оваква расподела задатака и извршавање договорених обавеза није испоштовано. Ово нам указује на потребу детаљнијег испитивања организације посла у тим објектима, односно покретање питања делегирања задужења и преузимања појединачне одговорности. Још један изазов са којим су се сусрели неки од чланова тима јесте велики број активности и ангажовања практичара у мају и јуну месецу сваке радне године, а то је време писања извештаја које изискује неподељену пажњу. Решење за ову врсту изазова такође можемо пронаћи у доброј организацији и редовном вођењу документације у процесу прикупљања података и њихове анализе.

Дефинисање узорка при консултовању са децом, као и боља искоришћеност прикупљених података применом ове технике су већ споменути, али сматрамо да изискују посвећивање додатне пажње у даљем раду тима и установе. Како бисмо избегли задовољавање потврдним и позитивним одговорима без продубљивања разговора и адекватног поткрепљења међу могућим доказима ова темаће бити увршћена у предлог тема дискусионих група на нивоу објеката, одговарајућих тимова или актива на нивоу установе.

Највећи изазов са којим смо се сусрели јесте недовољно разумевање сврхе самовредновања и оквира квалитета, из чега узрочно последично произилазе и потешкоће у креирању климе поверења током процеса самовредновања. Последица тога је формалан приступ, виђење самовредновања као административне обавезе, изостанак дубље анализе и промишљања од стране појединаца што значајно смањује квалитет целокупног процеса самовредновања. Подизање нивоа свести о значају самовредновања у унапређивању квалитета рада установе и професионалном напретку сваког запосленог можемо остварити континуираним састанцима на нивоу објеката које би водили стручни сарадници уз унапред припремљену структуру састанка. Планом стручног усавршавања установе за наредну радну годину обухватићемо акредитоване семинаре који се баве овом тематиком.

3. РЕЗУЛТАТИ САМОВРЕДНОВАЊА ОБЛАСТИ КВАЛИТЕТА ВАСПИТНО-ОБРАЗОВНИ РАД

СТАНДАРД 1.1. Физичка средина подстиче учење и развој деце.

Показатељи:

- 1.1.1. Материјали, играчке и средства су доступни деци, подржавају истраживање, игру и различите видове њиховог изражавања.
- 1.1.2. Простор је структуриран тако да подстиче активности у малим групама, окупљање целе групе као и самосталну активност детета.
- 1.1.3. У осмишљавању и обогаћивању физичке средине учествују деца, родитељи и васпитачи.
- 1.1.4. Средина за учење (материјали, продукти, панои и тд.) одражава актуелна дешавања и васпитно-образовне активности (теме, пројекте).
- 1.1.5. Простори вртића (унутрашњи и спољашњи) одражавају заједничко учешће и учење деце, васпитача и родитеља.
- 1.1.6. Простори локалне заједнице користе се као место за учење кроз заједничке активности деце и одраслих.

Директним увидом поткрепљеним видео и фото записима можемо рећи да су природни материјали, предмети из реалног живота, неструктурирани, полуструктурирани и структурирани материјали груписани у оквиру просторних целина. Сви актери (деца, родитељи и запослени) су усаглашени по питању да је физички простор прегледан, динамичан и богат подстицајима за игру, као и да је доступан деци на коришћење. Деца у 90% случајева изјављују да су били укључени у прављење договора о месту на коме ће се налазити играчке, друштвене игре или различити материјали. Нижи проценат укључености заступљен је код млађе деце која су укључена у узорак и о виђењу њихових компетенција у овој сфери можемо дискутовати са васпитачима. Деца наводе да у договору и уз помоћ васпитача реорганизују простор, али је слаба видљивост ових консултација у педагошкој документацији (мапе, скице простора, коментари деце). 88% васпитача високим оценама процењује учешће родитеља у обогаћивању физичке средине. Деца именују и показују продукте/инсталације које су правили или поставили заједно са родитељима и васпитачима. Према подацима фокус групе за родитеље можемо рећи да су у свим вртићима родитељи најчешће учествовали у доношењу неструктурираних материјала или реалних предмета, ситним поправкама намештаја или учешћем у акцијама на нивоу вртића или у склопу радионица. У вртићу „Душко Радовић“ су родитељи скренули пажњу да се увек срећу са једним те истим родитељима у овим активностима и покренуто је питање мотивације осталих родитеља за укључивање у осмишљавање и обогаћивање физичке средине. Ставови и виђења родитеља и васпитача и у другим вртићима су слични уз минимална одступања. Можемо рећи да су простори свих вртића јединствени и динамични, са видљивим продуктима актуелног учења деце. Проценат васпитних група у чијем је простору доминантно приказивање дечијег ангажовања кроз изложбу углавном ликовних радова сведен је на минимум. У простору су видљиве

особености васпитних група и појединачне деце и њихова животна искуства (симболи, ознаке, панои и постери који се баве темама толеранције или инклузије). Деца су равноправни учесници у осмишљавању и изради паноя, постера и инсталација што потврђују својим изјавама, али и приликом представљања простора другим одраслима или деци из других група. Учешће деце у вртићкој заједници подржано је од стране васпитача кроз посете другим групама, укључивање у пројектне активности и заједничко истраживање кроз игру у заједничким просторима унутар вртића или у дворишту. Потребно је радити на томе да ово постане континуирана пракса свих васпитних група, смислена посебно при сусретањима деце јаслених и вртићких група. Такође, у простору је видљиво иповезивање васпитних група различитих вртића које су се у склопу тема/пројеката бавила сличним истраживачким питањима (групе у години пред полазак у школу вртића „Даница Радосављевић“ и „Невен“, као и старије васпитне групе вртића „Пчелица“ и „Лептирић“). Посете и боравак у локалној заједници су саставни део реалног програма и том приликом развијају се актуелне теме/пројекти, трага за новим искуствима учења и проналазе различити извори за истраживање. Честа су гостовања експерата у групи у зависности од саме теме којом се деца и одрасли баве. Можемо рећи да је видљивост показатеља 1.1.6. изнад 70% али се ипак у извесној мери чини да разумевање смисла и значаја грађења партнерских односа са локалном заједницом заслужује већу пажњу. На то нас упућује анализа педагошке документације из које у појединим случајевима не добијамо комплетну слику о томе како је нпр. текла припрема посете или изласка из вртића, у којој мери су посете локалној заједници или гостовање експерата омогућили проширивање искуства и разумевање тематике истраживања којим се деца баве. Такође, потребно је радити на бољем разумевању сарадње са локалном заједницом када су групе јасленог узраста у питању. За одговорима на ова питања можемо трагати анализирајући разумевање основних принципа основа програма, разумевање начина учења деце предшколског узраста, као и трагањем у којој мери је деловање васпитача засновано на примени стратегија у развијању реалног програма.

ЗАКЉУЧАК

Према наведеним подацима можемо рећи да је стандард 1.1. у потпуности остварен, односно да креирамо подстицајну физичку средину за учење укључујући перспективе кључних актера васпитно-образовног процеса. Када је у питању показатељ 1.1.6. *Простори локалне заједнице користе се као место за учење кроз заједничке активности деце и одраслих* препознајемо простор за унапређивање квалитета рада када је у питању начин планирања посета и коришћења простора у локалној заједници за учење и заједничке активности деце и одраслих.

СТАНДАРД 1.2. Социјална средина подстиче учење и развој деце.

Показатељи:

- 1.2.1. У групи се негују позитивни односи, сарадња и солидарност међу децом.
- 1.2.2. Однос између деце и васпитача заснован је на уважавању и поверењу.
- 1.2.3. У вртићу се стварају ситуације за интеракцију деце различитих узраста/група (у радним собама, заједничким отвореним и затвореним просторима).
- 1.2.4. У вртићу се негују односи поверења и сарадње међу одраслима у циљу подршке децем учењу и развоју.

Анализом прикупљених података можемо рећи да је неговање позитивних односа и сарадње међу децом видљиво у начину њихове комуникације и разрешавања конфликтних ситуација. Висок проценат васпитних група има своја правила понашања видљива у простору (уколико су деца старијег узраста видљиво је њихово учешће у изради паноа). Правила су подложна промени у складу са актуелним дешавањима или животним искуствима деце, међутим детаљна анализа простора указује да то није пракса у свим васпитним групама. Овде морамо нагласити и да постоје разлике у заступљености принципа доношења правила од групе до групе (правила понашања доносе сви заједно, важе за све и у свим ситуацијама, истакнута на видном месту, јасна и описују пожељна понашања, могуће је придржавати их се, подстичу учешће у раду и постоје јасно дефинисане последице непридржавања правила). Овај сегмент нашег рада захтева додатно унапређивање, односно ревидирање постојећих знања о доношењу правила и доследности у њиховом поштовању. У готово свим фокус групама су били чести коментари родитеља да деца више поштују правила у вртићу него ли код куће што такође може бити тема родитељских састанака или трибина на нивоу вртића. Нека од правила понашања (најчешће она за столом или у љубазном изражавању) научена у вртићу примењују и код куће.

Васпитачи су у свом односу са децом пажљиви слушаоци, пружају адекватну и правовремену подршку. Деца то потврђују својим изјавама да кад год им је потребна помоћ слободни су да се обрате свом васпитачу. Родитељи наводе да васпитачи препознају дечије потенцијале и охрабрују их да изразе своја осећања кроз игру. Деца различитог узраста имају прилике да се окупљају и сарађују у свим расположивим просторима (собе, сале, холови, дворишта) али је потребно обратити пажњу на начин планирања, договарања и реализације заједничких активности од стране васпитача. Васпитачи и родитељи су сагласни да су прилике за разговор о приступима васпитању и учењу деце свакодневне (индивидуални разговори, родитељски састанци, саветовалишта за родитеље). Радићемо на томе да пракса вртића „Лептирић“ (упознавања родитеља са програмом на нивоу свих васпитних група (представљање приче о теми/пројекту, принципи уређења простора, упознавање са процесом самовредновања и сл.) буде заступљена у свим вртићима, а не пракса појединих васпитних група. Родитељи вртића „Невен“ су нагласили значај сарадње са стручном службом, као и вредност тематских родитељских састанака и трибина. Такође, истакли су да би им било значајно да чују предавања истакнутих стручњака попут Ранка Рајовића.

ЗАКЉУЧАК

Према наведеним подацима можемо рећи да је стандард 1.2. *Социјална средина подстиче учење и развој деце* у потпуности остварен. Места унапређивања праксе на нивоу овог стандарда пронашли смо у сегменту уважавања свих принципа доношења правила понашања деце и одраслих. Подстицање вршњачког учења кроз стварање ситуација за интеракцију деце различитих узраста/група такође заслужује додатну пажњу у делу начина планирања и смисленог окупљања деце у заједничким просторима.

СТАНДАРД 1.3. Планирање и програмирање васпитно-образовног рада је у функцији подршке деčјем учењу и развоју.

Показатељи:

1.3.1. Планирање васпитно-образовног рада је засновано на континуираном посматрању, слушању деце и праћењу њихових потреба и интересовања.

1.3.2. У остваривању програма негује се флексибилност у ритму дана и у реализацији активности (различите прилике за игру и учење).

1.3.3. У развијању програма уважавају се иницијативе, предлози, идеје и искуства деце и родитеља.

1.3.4. Деца се подстичу на истраживање, решавање проблема и проширивање искустава кроз различите ситуације игре и учења.

1.3.5. Подржавају се различити начини деčјег учења и учешћа.

1.3.6. Праћење, документовање и вредновање васпитно-образовног процеса је у функцији подршке деčјем учењу и развијању програма.

1.3.7. У планирању и развијању реалног програма препознаје се холистички приступ усмерен на подршку развоју свих кључних компетенција за целоживотно учење.

Преко 90% васпитача наводи да полазне идеје за планирање васпитно-образовног рада проналазе у посматрању, слушању деце и праћењу њихових потреба и интересовања. Као поткрепљење у документацији најчешће можемо наћи записане изјаве деце или описе неке ситуације од стране васпитача, фотографије или цртеже деце. Васпитачи и родитељи су сагласни да се у планирању васпитно-образовног рада уважавају информације и предлози родитеља, али су примери ових консултовања слабо видљиви у педагошкој документацији. Такође, видљиво је преплитање и повезивање животно-практичних активности, игре и планираних ситуација учења.

Постојећа структура у ритму дана је добро позната деци и родитељима, с тим да флексибилност препознају у ванредним ситуацијама (одласци код лекара/зубара/логопеда, најављена кашњења) док већина поштује радно време установе и пријем до 8 часова. У току свакодневног функционисања васпитачи уважавају индивидуални ритам и потребе сваког детета када је у питању исхрана (по потреби укључивање нутриционисте), спавање. Родитељи препознају и наглашавају значај свакодневног боравка на отвореном, што и пракса у функционисању вртића подржава. Такође, родитељи препознају могућност

укључивања у програмске активности вртића, али је потребно радити на унапређивању процеса документовања укључивања предлога, идеја и иницијативе родитеља и деце кроз анкете или други вид документовања.

Приметан је помак у организацији планираних ситуација учења које више нису временски дефинисане или одвојене од игре, а начини учешћа деце доприносе одржавању и проширивању њихових аутентичних интересовања. Васпитачи подстичу децу на различите начине изражавања (покрет, звук, манипулација), на коришћење различитих извора информација (постоје разлике на нивоу објеката у доступности компјутера и интернета као извора информација).

Сви родитељи учесници фокус група су навели како су им дечији портфолији доступни, да су их листали са децом која их често позивају на то. Нису сви били упознати са могућношћу ношења портфолиа кући и различити су коментари о нивоу укључености у њиховом уређивању. Сва деца знају где се њихов портфолио налази, да имају могућност да уређују свој портфолио и да су упознати са правилима његовог коришћења (једном приликом када су стручни сарадници у вртићу „Невен“ прегледали дечје портфолије наишло је дете из групе и подсетило их да нису питали власника да ли могу да листају његов портфолио). Иако већина података потврђује видљивост показатеља 1.3.6. можемо рећи да је у неким објектима на доњој граници видљивости (60-70%) или испод ње. Ови подаци се у највећој мери односе на део који је везан за разумевање функције дечијег портфолиа у праћењу процеса учења и напредовања деце. Тим подацима иде у прилог и сам садржај портфолиа који се разликује од групе до групе и у појединим случајевима не задовољава критеријуме предвиђене програмом. Ретки су и примери заједничког листања и анализе садржаја дечјег портфолиа – васпитач, родитељ, дете.

ЗАКЉУЧАК

Анализирајући податке прикупљене из различитих извора можемо рећи да је стандард 1.3. *Праћење, документовање и вредновање васпитно-образовног процеса је у функцији подршке дечјем учењу и развијању програма* остварен у већој мери. Постоји потреба за унапређивањем квалитета рада када је видљивост показатеља 1.3.6. у питању, односно потребно је радити на разумевању сврхе дечјег портфолиа уз континуирано учешће родитеља. Простор за унапређивање квалитета рада видимо и у домену документовања партиципације родитеља у планирању ВОРа, односно видљивости предлога, идеја родитеља у педагошкој документацији.

4. ПРЕДЛОГ МЕРА ЗА УНАПРЕЂИВАЊЕ КВАЛИТЕТА РАДА ЗА ОБЛАСТ ВАСПИТНО-ОБРАЗОВНИ РАД

Извештаји о реализованом процесу самовредновања на нивоу појединачних објеката у својим акционима плановима баве се специфичним циљевима и задацима проистеклим из анализе података и видљивости показатеља, односно остварености стандарда за област *Васпитно-образовни рад*. Неке од предложених мера унапређивања квалитета рада на основу закључака остварености стандарда на нивоу установе су:

1. На састанцима тимова на нивоу вртића дискутовати о заједничком разумевању смисла и значаја партнерских односа са локалном заједницом;
2. У склопу Актива васпитача и мед.сестара васпитача планирати заједничку анализу различитих примера пројеката у односу на планирање места смисленог учења и развијања програма у окружењу вртића/у локалној заједници као и природног окружења у сарадњи са стручњацима различитог профила;
3. Одговор на питање: „Како мотивисати већи број родитеља на укључивање у програмске активности?“ пронаћи кроз приказ примера добре праксе вртића „Лептирић“ и искуства појединих васпитних група на активима или састанцима тимова вртића (континуирано информисати родитеље о реалном програму вртића кроз упознавање са концепцијом и практичним осликавањем основа програма „Године узлета“);
4. Истраживањем сопствене праксе унапредити начин доношења правила понашања деце и одраслих -праћење атмосфере и правила која важе у различитим васпитним групама, анализа начина до којих се дошло до правила у групи уз подршку стручних сарадника и планирање семинара у склопу плана стручног усавршавања;
5. Развијање вршњачке заједнице и подстицање вршњачког учења деце промишљањем и планирањем сусретања деце различитих узраста/група уз подршку тима за инклузивно образовање;
6. Партиципација родитеља у планирању ВОРа и документовање грађења партнерских односа са породицом – тема састанака на нивоу вртића или актива;
7. Разумевање функције и значаја праћења дечјег развоја и документовања кроз дечији портфолио – „Структура и садржај дечијег портфолија“ тема актива и састанака на нивоу вртића, заједничка анализа садржаја васпитач/стручни сарадник, васпитач/родитељ која ће допринети укључивању родитеља у процес праћења дечјег развоја и напредовања;
8. Развијање културе установе као места промене кроз процес самовредновања и грађења рефлексивне праксе - „Разумевање сврхе самовредновања и оквира квалитета“ тема фокус група са практичарима октобар/новембар 2025. године и израда или прилагођавање инструмената за реализацију процеса самовредновања; покретање истраживања властите праксе и развијање пројеката у предшколској установи, њихово праћење и вредновање;
9. Анализа литературе која се односи на смисао и начине консултовања са децом „Где станује квалитет 2“ – радионице на нивоу објеката (уочавање разлике између

консултовања и партиципације, осмишљавање конкретног начина за консултовање са децом о простору, како виде васпитача у различитим ситуацијама ..), рефлексивна о улози васпитача у консултовању деце (изазови, остварени ефекти).

Узимајући у обзир оствареност стандарда за област „Васпитно-образовни рад“ на нивоу установе, као и специфичности у функционисању појединачних објеката у новом циклусу самовредновања очекује нас рад на развијању културе установе као места промене кроз процес самовредновања и грађења рефлексивне праксе. Управо то нас је навело да у следећој радној години предмет самовредновања буду области квалитета „Управљање и организација“ и „Професионална заједница учења“. Определили смо се за област квалитета „Управљање и организација“ јер је то једина област коју нисмо самовредновали у нашој установи, док је област квалитета „Професионална заједница учења“ препозната као значајна у појединим објектима управо ради неговања климе поверења и заједништва и препознавања установе као места континуираних промена, учења и развоја.

Координатор Тима

Јелена Стојчић Станковић

ДИРЕКТОР

Тања Лончар